

Hartsvriendinnen

Raken jij en je beste vriendin ook nooit uitgepraat? Deze week vertellen Marianne (55) en Ineke (54) over hun bijzondere vriendschap die begon in de supermarkt en al bijna 45 jaar bestaat.

‘We voelden ons door elkaar in de steek gelaten’

INEKE (54)

Werk: vrijwilliger bij de Wereldwinkel

Thuis: getrouwd met Gert (54) en moeder van een zoon (25) en een dochter (22)

Hobby's: wandelen en fotograferen

MARIANNE (55)

Werk: vrijwilliger bij de Vogelopvang

Thuis: getrouwd met Co (64) en moeder van een zoon (25), drie bonuskinderen (39 en 24, een tweeling) en een bonuskleindochter (5)

Hobby's: wandelen en fotograferen

“Tegelijkertijd zwanger van onze zoons in 1997. Ineke (rechts) had een handdoek onder haar trui gedaan zodat wij even dik waren.”

Samen drie dagen weg naar Enter

Bij Ineke in haar tuin, 1994

Toen ik haar voor het eerst zag, dacht ik:

Ineke: “Haar moet ik helpen.”

Marianne: “Dat moeten we misschien even uitleggen...”

Ineke: “Marianne en ik waren elf en tien jaar toen we elkaar in de supermarkt voor het eerst zagen. We moesten allebei boodschappen doen voor onze moeders en we stonden in de rij om af te rekenen. Opeens drong er een heel grote vrouw voor bij Marianne en dat vond ik zo sneu dat ik tegen haar zei: ‘Kom maar voor mij staan.’”

Marianne: “Dat vond ik natuurlijk heel lief.”

Ineke: “En zo raakten we aan de praat. Marianne was net verhuisd na de scheiding van haar ouders en ze bleek bij mij in de straat te wonen en ook in dezelfde klas te zitten.”

Marianne: “Al snel waren we onafscheidelijk en ik ging vaak in de weekenden en schoolvakanties mee naar de camping met Ineke.”

Deze mooie gebeurtenissen deelden we samen:

Ineke: “Toen we 25 en 26 jaar

waren, trouwden we vlak na elkaar.”

Marianne: “Ik was de eerste.”

Ineke: “En ik een jaar later.”

Marianne: “Daarna werden we bijna tegelijk zwanger van onze zoons. Heel bijzonder vonden we dat. Maar we zagen elkaar niet zo vaak, omdat we door mijn verhuizing naar de Randstad zo'n twee uur rijden van elkaar vandaan woonden.”

Ineke: “Dat was jammer, maar als we dan weleens samen waren, voelde het meteen als vanouds.”

Marianne: “Hoewel we elkaar niet vaak zagen, groeiden onze zoons

met elkaar op. Ze zijn nu zelfs beste vrienden en gaan regelmatig naar festivals samen.”

Ineke: “Dat vinden we ook erg leuk. Onbewust hebben we het stokje aan hen doorgegeven.”

Ook de minder leuke dingen deelden we:

Marianne: “Op mijn 34ste ging ik scheiden, omdat het leeftijdsverschil van twaalf jaar met mijn ex te groot voor mij werd. Ik ging het liefst elk weekend naar de kroeg, maar hij wilde alleen maar thuiszitten.”

Ineke: “Ondertussen liep het bij mij thuis ook niet zo lekker. Mijn man en ik waren uit elkaar gegroeid, maar het idee om te gaan scheiden, vond ik heftig. Toen ik zag dat het met Marianne na haar scheiding ook goed ging, durfde ik mede door haar de stap te zetten.”

zelf zag zij dat niet.”

Marianne: “Later gelukkig wel en in 2010 ben ik van hem gescheiden, maar helaas was het contact tussen Ineke en mij toen wel al wat verwaterd.”

Ineke: “In beide levens gebeurden pittige dingen wat betreft onze gezondheid. We verloren elkaar een tijdje uit het oog, vooral omdat we te druk waren met onze eigen beslommeringen. Zonder dat we het toen wisten, liep ons ziek-zijn, net als bij de andere gebeurtenissen, parallel aan elkaar.”

Zo kwamen we weer bij elkaar:

Ineke: “Ik heb Marianne gewoon eens gebeld om te vragen hoe het ging. We vertelden wat we hadden meegemaakt en ergens voelden we ons door elkaar in de steek gelaten. Ik was er niet voor Marianne

geweest en zij niet voor mij.”

Marianne: “Eerlijk spraken we dat naar elkaar uit en dat was heel fijn. Alle negatieve gedachten waren weg en het voelde meteen als vanouds.”

Ineke: “Daarna hadden we weer veel contact met elkaar en dat is nog steeds zo.”

Dit waarderen we het meest in elkaar:

Marianne: “Dat Ineke altijd zo positief is. En ik vind het ook heel bewonderenswaardig hoe ze haar leven na haar ziekte weer heeft opgepakt.”

Ineke: “En wat ik aan Marianne waardeer, is dat we vaak heerlijk kunnen lachen samen, omdat we dezelfde humor hebben. Bovendien is ze een echte doorzetter. Wat er ook gebeurt, ze geeft niet op en dat vind ik heel stoer van haar.” ♡

Marianne in Zeeland, 2017

‘Nadat we allebei gescheiden waren, begrepen we elkaar nog beter’

Twintigjarig huwelijksfeest van Ineke en haar man, oktober 2022

Ineke, 2021

Voor onze vriendschap betekende dit:

Marianne: “Dat we elkaar nog beter begrepen en aanvoelden. We belden veel en we hadden aan weinig woorden genoeg.”

Ineke: “Vroeger als kind waren we al een twee-eenheid en dat gevoel werd door onze scheidingen alleen maar versterkt.”

Marianne: “Totdat ik een nieuwe man kreeg waar Ineke het niet zo goed mee kon vinden.”

Ineke: “Ik vond dat hij Marianne niet goed behandelde, maar

Ja of nee

Lekker samen optutten? Leuk!

Marianne: “Haha, nee, niks voor mij. Als ik de deur niet meer uit hoef, draag ik het liefst een joggingpak, maar Ineke houdt wel van optutten en loopt moeiteloos de hele dag op hakken.”

Grote geldbedragen aan elkaar lenen? Daar doen wij niet moeilijk over.

Ineke: “Klopt. Op mijn achttiende schoot ik Mariannes eerste auto van 650 gulden voor.”

Samen op vakantie? Heerlijk!

Marianne: “Dat lijkt me fantastisch! We zijn weleens drie dagen weggeweest samen, maar een mooie zonzakantie staat nog op onze wensenlijst.”

MET JE VRIENDIN IN VRIENDIN?
 Willen jullie meedoen?
 Op Vriendin.nl zoek je op 'hartsvriendinnen', daar vind je het formulier waarmee je je kunt opgeven

TEKST: RENEE BROUWER, FOTOS: PRIVÉBEZIT.